

slag, som den nuværende højtærede Statsminister fremsatte for Rigsdagen i Oktober 1914; i Stedet for som nu at have en Valgretsalders, der ganske langsomt glider ned fra 30 til 25 Aar, vil man da straks ved den nye Grundlovs Ikrafttræden faa en Valgretsalders til Folketinget paa 25 Aar, medens Venstre ikke paa nogen Maade kan gaa med til at sætte Valgretsalders ned til 21 Aar, som foreslaaet i det foreliggende Regeringsforslag. Endvidere vil der, hvis Venstres Ændringsforslag vedtages, ske den Forandring, at medens det nu er det afgaaende Landsting, der før sin Afgang skal vælge 18 Medlemmer til det nye Landsting, vil det fremtidig blive det nyvalgte Landsting, den folkevalgte Del af Landstinget, som supplerer sig selv.

Dette er de vigtigste Punkter i de Ændringsforslag, vi stiller, og jeg anbefaler disse Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører for Udvalget komme ind paa yderligere Betragtninger over disse Forhold, men kun sige, at det forekommer Venstre, at det Forslag, som Ministeriet har vedkendt sig ved at forelægge det i 1914, maa det kunne vedkende sig igen, og det er det, som Venstre nu søger at faa gennemført.

Johan Knudsen: I Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, viser vore Ændringsforslag, at vi ikke kan billige den gennemgribende Forandring af Grundloven af 1915, som den høje Regering tilsigter. En Grundlovsforandring, og en snarlig Grundlovsforandring, er nødvendig af Hensyn til Genforeningen, men det foreliggende Lovforslag gaar langt videre, end selve Formaålet kræver. Den høje Regering har benyttet Lejligheden til at søge at undergrave de Principper, paa hvilke vor Forfatning hviler, og om hvis Berettigelse der for ganske faa Aar siden var fuld Enighed blandt alle Partier, og i særlig Grad søger den høje Regering at nedbryde Landstingets grundlovhjemlede Særstilling, dets forfatningsmæssige Ret. Gaar det, som den høje Regering ønsker, hvad jeg nu har en trøsterig Forvisning om ikke vil ske, vil Landstinget i alt væsentligt synke ned til at blive et Ekko, et Aftryk af Folketinget; men det konservative Folkeparti ønsker ikke, at der skal indføres et Etkammersystem her i Landet —, heller ikke at der skal indføres et maskeret Etkammersystem.

Landstingets Medlemmer er i ikke mindre Grad end Folketingets valgte paa Grundlag af den lige og almindelige Valgret, men Forskel maa der være mellem de to Ting, og denne Forskel mellem Folketinget og Landstinget synes os tilfredsstillende markeret ved den gældende Ordning. Efter vor Overbevisning har Landstinget i disse Aar været det sikreste Værn for Erhvervenes Interesser, og derfor kan vi ikke opgive Kravet om, at der ved den forestaaende Grundlovsændring ikke røres ved Landstinget.

Af Ændringsforslagene har vi tiltraadt Nr. 1, 2 og 12. Vi kan billige, at den i Grundlovens § 7 fastsatte edelige Forsikring og den i §§ 17 og 54 omtalte Ed erstattes med en højtidelig Forsikring; Straf for Brud paa denne højtidelige Forsikring maa da antagelig fastsættes i Straffeloven. Ligeledes har vi tiltraadt Ændringsforslag Nr. 4, som gaar ud paa, at der atter i Grundloven indføres Fremmedordet „Amnesti“, idet der intet dansk Ord findes, som betegner en saadan kollektiv Benaadning, som der tages Sigte paa i Grundlovens § 26. Det konservative Folkeparti har sammen med Venstres Udvalgsmedlemmer stillet nogle Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Landstingets betingede Opløselighed bibeholdes, at Valgretsalders sættes for Folketingets Vedkommende til 25 Aar og for Landstingets til 35 Aar, og at Antallet af Folketingets og Landstingets Medlemmer fikseres i Grundloven, saaledes at Antallet af Folketingsmedlemmer ikke kan være over 152 og Antallet af Landstingsmedlemmer ikke over 78. Det konservative Folkepartis Standpunkt til disse Spørgsmaal har jeg præciseret ved Lovforslagets første Behandling, og jeg kan henholde mig til, hvad jeg den Gang sagde. Vi er altsaa paa disse Punkter, Ændringsforslagene Nr. 3, 5, 6, 7, 8 og 15, enige med Venstres Repræsentanter i Udvalget.

Derimod er vi aldeles ikke enige med Venstres Repræsentanter i Udvalget med Hensyn til de 18 tingvalgte Landstingsmedlemmer. Ogsaa vi mener, at disse 18 Medlemmers Mandater skal gælde 8 Aar, men vi maa holde paa, at den Overenskomst, der sluttedes i 1915 mellem alle Partierne i Rigsdagen, fremdeles skal staa ved Magt, saaledes at disse 18 Medlemmer vælges ikke af det nye Landsting, men af det gamle. Thi hvad var Hensigten med Grundlovens Bestemmelse om, at $\frac{1}{4}$ af Landstingets Medlemmer skulde tingvælges? Der er blevet sagt, at Hensigten var, at de folkevalgte Landstingsmedlemmer efter